

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
1.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2023/556
Toplantı Tarihi/Sayısı : 4.7.2024/43
Karar Numarası : 2024/593
Başvuran : E. T.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Eskişehir H Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Adres :

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın tutulduğu ceza infaz kurumunda tek kişilik odaya geçme talebinin reddedildiği, hastaneye sevk edilmediği, personelin hakaret içerikli söylemlerine maruz kaldığı ve psikologla görüşemediği iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran başvuru dilekçesinde özetle;

a. Psikolojik sağlığının yerinde olmadığına ilişkin sağlık raporunun bulunduğunu, sağlık durumu sebebiyle insanlarla iyi geçinemediğini ve çok sayıda disiplin cezası aldığını, bu nedenlerle Kurum İdaresine tek kişilik odaya geçme talebini ilettiğini ancak talebinin reddedildiğini,

b. Sağlık sorunları nedeniyle hastaneye gitmesi gerektiğini fakat sağlık hizmetlerine erişiminin engellendiğini, İdare ve Gözlem Kuruluna çıkarıldığını, sonrasında kendisine raporunun yenilenmesi için sevkinin yapılacağını bildirildiğini ancak sevk edilmediğini,

c. Ceza infaz kurumu görevlileri tarafından kendisine hakaret içerikli söylemlerde bulunulduğunu,

ç. Bilhassa oda değişikliği talebinin dikkate alınmaması nedeniyle açlık grevine başladığını, kırk günden fazla süredir açlık grevinde olmasına karşın Kurum psikoloğu ile bir kez bile görüşemediğini iddia etmiştir.

3. Muhatap Eskişehir H Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Başvuranın 18/1/2023 tarihinde Eskişehir L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan asayiş ve güvenlik nedeniyle Kuruma nakledildiği, Kuruma kabulde ilk olarak geçici odaya ardından Kurum İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığının 23/1/2023 tarihli ve 2023/... sayılı kararı ile H Alt ... No.lu odaya yerleştirildiği, başvuranın Adalet Bakanlığına hitaben yazdığı 30/1/2023 tarihli dilekçesi ile tek kişilik odaya geçmek için açlık grevine başladığı,

b. 30/1/2023 tarihinde tek kişilik odaya geçme talebiyle alakalı olarak açlık grevine başlaması ve dudağını dikme eyleminde bulunması üzerine İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığının mahpus ile yaptığı görüşmede; başvuranın Manisa Ruh ve Sinir Hastanesinden alınmış raporunun bulunduğunu, 29/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 18'inci maddesine tabi olarak tek

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

kişilik odada barınmak istediğini, tekli odaya alınana kadar dudağını açmayacağını, herhangi bir tıbbi müdahaleyi kabul etmediğini ve açlık grevi eylemini süresiz olarak devam ettireceğini beyan ettiği dolayısıyla başvuranın açlık grevine başlama ve greve devam etme amacının Kurum İdaresini baskı altına almaya çalışmak ve neticesinde tek kişilik odada kalma talebinin kabul edilmesini sağlamak olduğunu değerlendirildiği,

c. Kurumda mevcut olan tek kişilik odalarda halihazırda; ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alan, hekim raporuyla tek kişilik odada kalması gerekli görülen, hücre cezasını tek kişilik odada infaz eden veya çeşitli sebeplerle izolasyona alınan (COVID-19, hepatit, HIV, verem ve uyuz vb.) mahpusların barındırıldığı, tek kişilik oda sayısının yetersiz olduğu, tek kişilik odaların zorunlu haller dışında diğer mahpuslara tahsis edilemediği,

ç. Kurumdaki mevcut oda yerleşim planlamasında yapılacak bir değişikliğin işleyişin aksamasına, diğer mahpuslar açısından sağlık, güvenlik ve kurum asayişinin sekteye uğramasına sebebiyet vereceği, bu durumun mevcut işleyişte herhangi bir değişiklik yapılmasına imkan tanımadığı gerekçesiyle başvuranın tek kişilik odaya geçme talebinin yerine getirilmediği,

d. Başvuran hakkında Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi tarafından düzenlenen 3/3/2021 tarihli Durum Bildirir Sağlık Kurulu Raporunda başvuranın 5275 sayılı Kanun'un 18'inci maddesi kapsamında olduğunu belirttiği ancak aynı Hastanede düzenlenen 29/3/2021 tarihli Durum Bildirir Sağlık Kurulu Raporunda ise başvuranın 5275 sayılı Kanun'un 18'inci maddesi kapsamında olmadığını belirttiği,

e. Başvuranın 30/1/2023 tarihinde gerçekleştirmiş olduğu açlık grevi eylemiyle ilgili olarak disiplin soruşturması başlatıldığı ve hükümlüye Disiplin Kurulu Başkanlığının 17/2/2023 tarihli ve 2023/... ile 2023/... sayılı kararlarıyla 1 ay bazı etkinliklere katılmaktan alıkoyma disiplin cezalarının verildiği ayrıca 2/2/2023 tarihinde gerçekleştirmiş olduğu Kurumda korku, kaygı veya panik yaratabilecek biçimde söz söylemek veya davranışta bulunmak eylemiyle ilgili olarak ise Disiplin Kurulu Başkanlığının 17/2/2023 tarihli ve 2023/... sayılı kararıyla 1 ay ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma disiplin cezası verildiği, başvuranın tarafına verilen disiplin cezalarına itiraz ettiği ve itirazlarının İnfaz Hakimliğince değerlendirildiği,

f. Başvuranın sağlık durumunun yakından takip edildiği ve açlık grevine girmesi sebebiyle günlük olarak kilo ölçümünün yapılmak istendiği ancak başvuran tarafından kilosunun tartılmasına izin verilmediği, 13/3/2023 tarihinde Eskişehir Şehir Hastanesi Beyin Cerrahi Polikliniğine sevki olmasına rağmen hükümlünün açlık grevinde olduğunu ve hastaneye gidebilecek durumda olmadığını belirterek sevkinin başka bir tarihe alınmasını dilekçeyle beyan ettiği ve hastane sevkine gitmediği, hükümlünün bekleyen herhangi bir hastane sevkinin ise bulunmadığı,

g. Başvuranın Kurum görevlileri tarafından hakaret içerikli söylemlerde bulunduğu iddiasıyla ilgili olarak mezkur iddia hariç herhangi bir bilgi veya bulgu bulunmadığı,

ğ. Başvuranın dilekçesindeki Kurum psikoloğu ile bir kez bile görüşmediği iddiasının gerçeği yansıtmadığı, hükümlünün açlık grevine başlamasına müteakip psikosozyal servis tarafından başvuranla görüşme gerçekleştirilmek istendiği ancak başvuranın psikosozyal servis ile görüşmeyi reddettiği belirtilmiştir.

4. Başvuran tarafından sunulan yazılı görüşte özetle;

a. Kurumda halihazırda kullanılmayan tek kişilik odalar bulunduğunu,

b. Tarafına yapılan muamelenin Başmемuru şikayet etmesi sebebiyle olduğunu,

c. Birçok psikiyatrik rahatsızlığının bulunduğunu, rahatsızlıkları dolayısıyla insanlarla sorun yaşadığını ve bu sorunlar sebebiyle disiplin cezası aldığını,

ç. Açlık grevinde bulunmasından ötürü Kurum psikoloğunun kendisini 1 ay boyunca görüşmek üzere çağırmadığını, psikosozyal servis raporunun kendisiyle birebir görüşülmeden hazırlandığını, konu hakkında Kurumumuza başvuruda bulunması dolayısıyla zorunlu olarak 27/2/2023 tarihinde görüşe çağırıldığını iddia etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

5. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; *“Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek”* Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

6. Aynı Kanun'un 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

7. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in *“Ön incelemenin yapılması”* başlıklı 48'inci maddesinin birinci fıkrası şu şekildedir;

“Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda;

a) Kurumun görev alanına girip girmediği, (...) yönlerinden incelenir.”

8. Aynı Yönetmelik'in *“Karar türleri”* başlıklı 65'inci maddesinin birinci fıkrasına göre;

“Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.”

9. Mezkûr Yönetmelik'in *“Gerekçeli kabul edilmezlik kararı”* başlıklı 67'nci maddesi şöyledir:

“(1) Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinin kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.

(2) Ön inceleme aşamasında incelenebilir bulunan ya da incelenebilirliği esasla birlikte incelenmesi ve araştırılması kararlaştırılan başvuruların 48'inci maddede belirtilen gerekli koşulları taşımadığının anlaşılması halinde de bu başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

10. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

11. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinde; insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak

ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda başvuranın iddiası ile muhatap Kurum yazılı görüş ve ekleri ilgili mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

12. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 17'nci maddesinin üçüncü fıkrası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3'üncü maddesi, herhangi bir sınırlama öngörmeksizin işkence, insanlık dışı ve onur kırıcı muamele ve cezaların yasaklanmasının mutlak mahiyetini belirtmektedir. Kötü muamele yasağının bu mahiyeti sebebiyle Anayasa'nın 15'inci maddesi kapsamında belirtilen savaş veya ulusun varlığını tehdit eden başka bir genel tehlike halinde dahi istisna öngörülmemiştir. Aynı şekilde Sözleşme'nin 15'inci maddesi benzer bir düzenleme ile kötü muamele yasağına ilişkin herhangi bir istisna öngörmemiştir (Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), *Selmouni/Fransa*, B. No. : 25803/94, 28/7/1999, para. 95; *Assenov ve Diğerleri/Bulgaristan*, B. No. : 24760/94, 28/10/1998, para. 93).

13. AİHM, kötü muamele konusundaki iddiaların uygun delillerle desteklenmesi gerektiğini belirtmektedir (AİHM, *Klaas/Almanya*, B. No.: 15473/89, 12/9/1993, para. 30). Mahkeme, bir delilin değerlendirilmesinde makul kuşkunun kalmaması şeklindeki kanıtlama standardını kabul etmektedir ancak Mahkeme böyle bir kanıtlamaya yeterince güçlü, açık ve tutarlı çıkarsamalardan veya aynı biçimde çürütülememiş karinelere de varılabileceğini eklemektedir (AİHM, *İrlanda/Birleşik Krallık*, B. No. : 5310/71, 18/1/1978, para. 161). Bununla birlikte, Anayasa Mahkemesi (AYM) de iddia edilen olayların gerçekliğini tespit etmek için soyut iddiaya dayanan şüphe ötesinde makul kanıtların varlığı gerektiğinden bir kanıtın ancak yeterince ciddi, açık ve tutarlı emarelerden ya da aksi ispat edilmemiş birtakım karinelere oluşabileceğinin ve bu hususlara ek olarak kanıtlar değerlendirilirken ilgililerin süreçteki tutumlarının da dikkate alınması gerektiğinin altını çizmektedir (AYM, *Turan Günana*, B. No. : 2013/3550, 19/11/2014, para. 33).

14. Başvuran, ceza infaz kurumu görevlileri tarafından kendisine hakaret içerikli söylemlerde bulunduğu iddia etmiştir. Muhatap Kurum, bu iddiayla ilgili olarak başvuranın iddiasından başka herhangi bir bilgi veya bulgu bulunmadığını belirtmiştir. Bu kapsamda başvuranın başvuru dilekçesinde veya yazılı görüşünde iddiayla ilgili olarak başka bir bilgi yer almadığı ve somut olay tasviri içermediği görüldüğünden iddianın soyut söylemlerden ibaret olduğu değerlendirilmiş, mezkur iddianın açıkça dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle kabul edilmez olduğu anlaşılmıştır.

15. Başvuran, yaşadığı psikolojik rahatsızlıklar ve uyum sorunları sebebiyle tek kişilik odada kalma talebinde bulunduğunu ancak Kurumda kullanılmayan tek kişilik oda olmasına rağmen talebinin kabul edilmediğini iddia etmiştir. Muhatap Kurum; başvuranın kendine zarar verme eylemi olduğunu, sağlık raporu veya mevzuat gereği tek kişilik odaya yerleştirilmesinin gerekmediğini ayrıca tek kişilik odaların Kurumda sınırlı sayıda olduğunu belirtmiştir.

16. 5275 sayılı Kanun'un 6'ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde; "*Ceza infaz kurumlarında hükümlülerin yaşam hakları ile beden ve ruh bütünlüklerini korumak üzere her türlü koruyucu tedbirin alınması zorunludur.*" hükmü yer almaktadır.

17. Aynı Kanun'un "*Akıl hastalığı dışında ruhsal rahatsızlığı olan hükümlülerin cezalarının infazı*" başlıklı 18'inci maddesinin ilgili kısmı şu şekildedir;

"(1) *Hapsedilme ve diğer nedenlerden kaynaklanan akıl hastalığı dışında ruhsal rahatsızlıkları bulunup da ruh ve sinir hastalıkları hastanelerinde tutulmaları gerekli görülüyerek infaz kurumlarına geri gönderilenlerin cezaları, belirlenen infaz kurumlarının mahsus bölümlerinde infaz edilir.*"

18. Aynı Kanun'un 25'inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine göre; ağırlaştırılmış müebbet hapis

cezası alan hükümlü, tek kişilik odada barındırılır. Ayrıca, Kanun'un 38'inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendine göre hükümlüler hakkında uygulanabilecek disiplin cezalarının en ağır hücreye koyma cezasıdır. Bu ceza, Kanun'un "*Hücreye koyma*" başlıklı 44'üncü maddesinin birinci fıkrasına göre; "*(...) hükümlünün eylemlerinin nitelik ve ağırlığına göre bir günden yirmi güne kadar, açık havaya çıkma hakkı saklı kalmak üzere, geceli ve gündüzlü bir hücrede tek başına tutulması (...)*" şeklinde infaz edilmektedir.

19. 5275 sayılı Kanun'un "*Hükümlünün barındırılması ve yatırılması*" başlıklı 63'üncü maddesinin birinci fıkrasında; "*Tehlikeli hali bulunan hükümlü ancak bir veya üç kişilik odalarda, diğer hükümlüler ise kurumun fiziki yapısı, kapasite durumu ve güvenlik gerekleri göz önüne alınarak cezaevi yönetimi tarafından belirlenecek sayıda mahkûmun kalabileceği odalarda barındırılır.*" hükmü yer almaktadır.

20. Başvuran hakkında Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesinde beş uzman hekim tarafından düzenlenen; 3/3/2021 tarihli Durum Bildirir Sağlık Kurulu Raporunda başvuranın 5275 sayılı Kanun'un 18'inci maddesi kapsamında olduğuna, 29/3/2021 tarihli Durum Bildirir Sağlık Kurulu Raporunda ise başvuranın 5275 sayılı Kanun'un 18'inci maddesi kapsamında olmadığına oy birliğiyle karar verildiği görülmüştür.

21. Bu çerçevede, başvuranın yukarıda yer verilen mevzuat kapsamında tek kişilik odada kalmasının yasal olarak zorunlu olmadığı ile yeni tarihli anılan Rapor doğrultusunda başvuranın tek kişilik odaya yerleştirilme talebinin başvuranın sağlık durumu açısından gerekli olmadığı anlaşılmıştır. Ayrıca, başvuranın çevresine ve kendisine zarar verme eylemleri dolayısıyla disiplin cezaları aldığı görüldüğünden tek kişilik odaya yerleştirilmesinin kendisine zarar verebilmesini kolaylaştırılabileceği değerlendirilmiştir. Dolayısıyla, başvuranın tek kişilik odada kalma talebinin Kurum tarafından karşılanmaması sebebiyle kötü muamele yasağının ihlal edilmediği anlaşılmıştır.

22. Başvuran, sağlık sorunları sebebiyle hastaneye gitmesi gerektiğini fakat sağlık hizmetlerine erişiminin engellendiğini, İdare ve Gözlem Kuruluna çıkarıldığını, Kurulda kendisine raporunun yenilenmesi için sevkinin yapılacağını bildirildiğini ancak hastaneye sevk edilmediğini iddia etmiştir. Muhatap Kurum, başvuranın açlık grevinde olduğunu öne sürerek sevkini başka bir tarihe alınmasını talep ettiğini ve hastane sevkine gitmediğini, halihazırda bekleyen herhangi bir hastane sevkini bulunmadığını belirtmiştir. Muhatap Kurum tarafından gönderilen cevabi yazının eklerinde başvuranın açlık grevini gerekçe göstererek hastane sevkine gitmek istemediğini belirten 13/3/2023 tarihli dilekçesi bulunduğu görülmüştür. Bu kapsamda, başvuranın hastaneye sevk mümkünken kendi beyanı üzerine sevk işleminin gerçekleştirilmediği anlaşıldığından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği değerlendirilmiştir.

23. Başvuran, kırk günden fazla bir süredir açlık grevinde olmasına karşın Kurum psikoloğu ile bir kez bile görüşmediğini iddia etmiştir. Muhatap Kurum, başvuranın Kurum psikoloğu ile bir kez bile görüşmediği iddiasının gerçeği yansıtmadığını, açlık grevine başlamasına müteakip psikososyal servis tarafından görüşme gerçekleştirilmek istendiğini ancak yazı ekindeki psikososyal durum bildirir raporlarından da anlaşılacağı üzere hükümlünün psikososyal servis ile görüşme gerçekleştirmek istemediğini belirtmiştir.

24. 5275 sayılı Kanun'un "*Hükümlünün kendisine verilen yiyecek ve içecekleri reddetmesi*" başlıklı 101'inci maddesinin birinci fıkrasının ilgili kısmı şu şekildedir:

"Hükümlüler, hangi nedenle olursa olsun, kendilerine verilen yiyecek ve içecekleri sürekli olarak reddettikleri takdirde; (...) Psikososyal hizmet birimince de bu hareketlerinden vazgeçmeleri yolunda çalışmalar yapılır (...)."

25. Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi İle Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik'in "*Personel*" başlıklı 6'ncı maddesinin ikinci fıkrası ve bu fıkranın (ç) bendine göre; ceza infaz kurumlarında hükümlü ve tutuklu sayısı, kurumların önem ve niteliği ile imkanlar ölçüsünde "*psikososyal yardım servisinde psikolog ve sosyal çalışmacı, sosyolog ve çocuk gelişimi uzmanı*" bulundurulabilir.

26. Yukarıda yer verilen mevzuat çerçevesinde açlık grevine başlayan mahpuslarla psikososyal servis personeli görüşmesinin psikolog ya da sosyal çalışmacı tarafından gerçekleştirilebileceği, özellikle psikologla görüşmesinin gerekli olmadığı ve bu görüşmenin başvuranı bilgilendirmek suretiyle açlık greviden vazgeçirmek amaçlı olduğu kanaatine varılmıştır. Ayrıca muhatap Kurum tarafından sunulan 31/1/2023 ve 2/2/2023 tarihli tutanaklardan başvuranın revire çıkmayı kabul etmediği, 30/1/2023 tarihli sosyal çalışmacı tarafından tutulan tutanakta ise başvuranın sosyal çalışmacı ile görüştüğü ve görüşmede genel ruhsal durumu hakkında konuşulduğu ile açlık grevinin fiziksel ve ruhsal zararlarından bahsedilerek bu eyleminden vazgeçmesi yönünde telkinlerde bulunulduğunun kayıt altına alındığı görülmüştür. 27/2/2023 tarihli tutanaktan başvuranın sosyal çalışmacıyla görüşmeyi reddettiği, 21/3/2023 ve 27/3/2023 tarihlerinde ise psikolog ile görüşmeyi reddettiğine ilişkin başvuran hakkında tutanak bulunduğu, başvuranın açlık grevine başladığı tarihte sosyal çalışmacıyla görüştüğü tespit edilmiştir. Diğer taraftan başvuranın psikolog görüşlerinin ise sonraki tarihlerde olduğu ancak başvuranın anılan tarihli görüşmeleri kabul etmediği, talebi sonrasında psikologla görüşebildiğinin başvuran tarafından da kabul edildiği dolayısıyla söz konusu durumda ihlal bulunmadığı anlaşılmıştır.

27. Sonuç olarak, yukarıda açıklanan nedenlerle başvurudaki söz konusu iddialar kapsamında hak ihlaline varan bir uygulama bulunmadığı değerlendirilmiştir.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

4/7/2024 tarihinde, Saffet BALIN'ın karşı oyuyla OY ÇOKLUĞUYLA, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Aışan TİRYAKİ
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Üye

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Üye

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye

16.07.2024

KARŞI OY GEREKÇESİ

Karar Adı : E. T.
Karar Numarası : 2024/593

6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin birinci fıkrası "*Kurum, başvuruları ve resen yaptığı incelemeleri başvuru ve resen inceleme kararı tarihinden itibaren en geç üç ay içinde sonuçlandırır. Bu süre, Başkan tarafından bir defaya mahsus olmak üzere en fazla üç ay uzatılabilir.*" hükmünü haizdir. İlgili hüküm uyarınca başvuruların incelenmesi ve karara bağlanması için belirlenen sürenin azami olarak altı ay olduğu açıktır.

Somut başvuruda, yukarıda yer verilen normatif düzenlemedeki azami süreye uyulmadığı görülmektedir. Kurumumuzun insan kaynağı ile beraber değerlendirildiğinde mevcut durumdaki olağan dışı gecikmelerin makul görülebilmesi mümkün değildir. Kaldı ki aynı dönemde Kurumun insan kaynağının "tali" olarak değerlendirilebilecek faaliyetlere kanalize edildiği görülmektedir. Bu durum Kurumun insan kaynağının etkili ve verimli olarak kullanılmaması ve iş akış takiplerinin düzenli olarak yapılamamasının olağan sonucudur.

Mücbir sebepler hariç olmak üzere başvuruların öngörülen yasal sürede sunulmamasında sorumluluğu olan personel hakkında gerekli tahkikatın da yapılması gerektiği şerhiyle birlikte yukarıda sıralanan gerekçelerle sayın çoğunluğun görüşüne iştirak edilememiştir.

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu: